ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

9. září 2010 *

Ve věci T-70/08,

Axis AB, se sídlem v Lund (Švédsko), zastoupená J. Norderydem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněncem,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem OHIM byla

* Jednací jazyk: angličtina.

Etra Investigación y Desarrollo, SA, se sídlem ve Valencii (Španělsko),

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 27. listopadu 2007 (věc R 334/2007-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Etra Investigación y Desarrollo, SA, a společností Axis AB,

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda, M. Prek a V. M. Ciucă (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 12. února 2008,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 9. června 2008,

po jednání konaném dne 29. dubna 2010,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 17. června 2004 podala žalobkyně, společnost Axis AB, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)].

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní ochranná známka ETRAX.

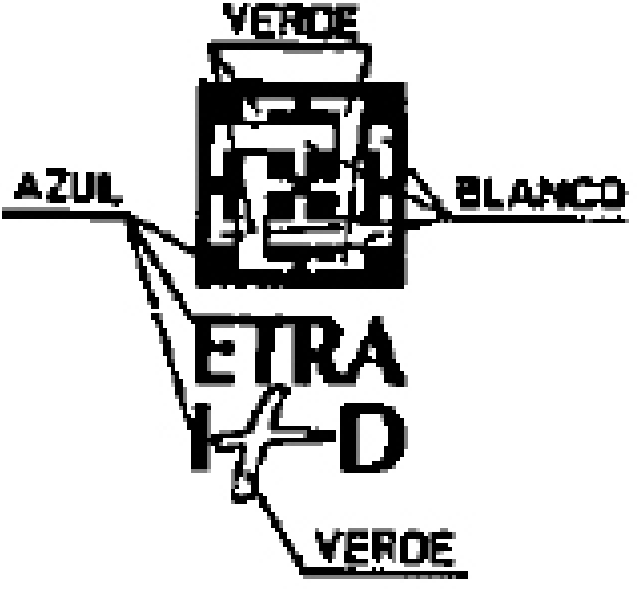
3 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, spadají po omezení, ke kterému došlo v průběhu řízení před OHIM, do tříd 9 a 42 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

4 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 31/2005 ze dne 1. srpna 2005.

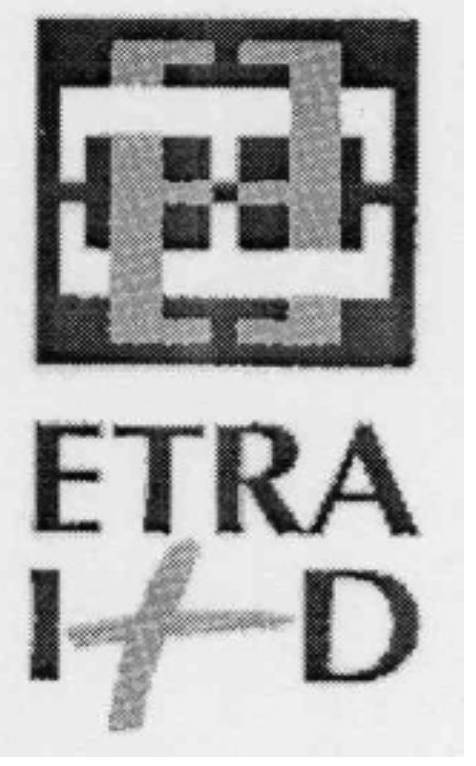
5 Dne 14. října 2005 podala společnost Etra Investigacion y Desarrollo, SA, na základě článku 42 nařízení č. 40/94 (nyní článek 41 nařízení č. 207/2009) námitky proti zápisu přihlášené ochranné známky pro výrobky a služby uvedené v bodě 3 výše.

6 Námitky byly založeny na následujících starších ochranných známkách:

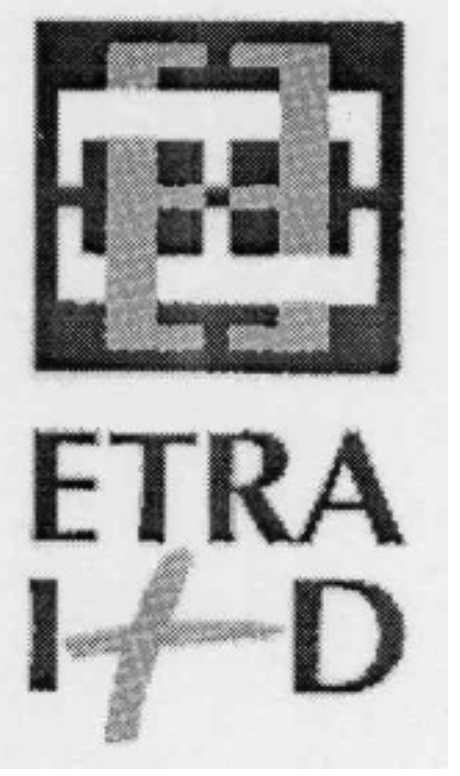
– španělská obrazová ochranná známka č. 2194122, přihlášená dne 5. listopadu 1998 a zapsaná dne 22. listopadu 1999 pro výrobky spadající do třídy 9 [„Vědecké, navigační, zeměměřičské, elektrické, fotografické, kinematografické a optické přístroje, přístroje na vážení a na měření, signalizační přístroje, regulátory (kontrolní přístroje), bezpečnostní přístroje (záchranné přístroje) a vyučovací přístroje; přístroje pro nahrávání, přenos a reprodukci zvuku nebo obrazu; magnetické nahrávací nosiče, gramofonové desky; automatické distribuční stroje a mechanismy pro mincová zařízení; registrační pokladny, kalkulačky, zařízení ke zpracování dat a počítače; hasicí přístroje“], vyobrazená níže:

– španělská obrazová ochranná známka č. 2413572, přihlášená dne 9. července 2001 a zapsaná dne 8. ledna 2002 pro výrobky spadající do třídy 9 [„Vědecké, navigační, zeměměřičské, elektrické, fotografické, kinematografické a optické přístroje, přístroje na vážení a na měření, signalizační přístroje, regulátory (kontrolní přístroje), bezpečnostní přístroje (záchranné přístroje) a vyučovací přístroje; přístroje pro nahrávání, přenos a reprodukci zvuku nebo obrazu; magnetické nahrávací nosiče, gramofonové desky; automatické distribuční stroje a mechanismy pro mincová zařízení; registrační pokladny, kalkulačky, zařízení ke zpracování dat a počítače; hasicí přístroje“], vyobrazená níže:

– španělská obrazová ochranná známka č. 2413574, přihlášená dne 9. července 2001 a zapsaná dne 22. dubna 2002 pro služby spadající do třídy 42 („Inženýrské služby; průmyslové, elektrické a elektronické analýzy a výzkum“), vyobrazená níže:

7 Důvodem uváděným na podporu námitek bylo nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009].

8 Dne 11. prosince 2006 námitkové oddělení námitky v plném rozsahu zamítlo, neboť mělo za to, že rozdíly mezi dotčenými označeními jsou takové povahy, že vylučují nebezpečí záměny starších ochranných známek a přihlášené ochranné známky.

9 Nedatované odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení bylo doručeno OHIM dne 21. února 2007.

10 Rozhodnutím ze dne 27. listopadu 2007 (dále jen „napadené rozhodnutí“) druhý odvolací senát OHIM odvolání vyhověl, když zrušil rozhodnutí námitkového oddělení a zamítl přihlášku k zápisu v plném rozsahu.

11 Odvolací senát zejména nejprve přezkoumal otázku přípustnosti a shledal, že ačkoliv nedatované odvolání obdržel OHIM dne 21. února 2007, tj. po uplynutí lhůty pro podání odvolání dne 12. února 2007, zaplacení poplatku za odvolání bankovním převodem „splnilo pro účely přípustnosti úlohu odvolání“, protože bylo provedeno včas a obsahovalo podrobné informace vyžadované pravidlem 48 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189).

Návrhová žádání účastníků řízení

12 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

13 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

14 Při jednání, v návaznosti na otázku položenou Tribunálem, OHIM uvedl, že navrhuje buď žalobu ve věci samé zamítnout, nebo napadené rozhodnutí změnit na základě zprávy o odeslání písemnosti faxem, kterou odeslala další účastnice řízení před odvolacím senátem.

Právní otázky

15 Žalobkyně se na podporu své žaloby v podstatě dovolává dvou žalobních důvodů vycházejících z porušení pravidla 49 odst. 1 a 2 nařízení č. 2868/95 a porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

16 Nejprve je třeba přezkoumat první žalobní důvod, vycházející z porušení pravidla 49 odst. 1 a 2 nařízení č. 2868/95.

Argumenty účastníků řízení

17 Žalobkyně odvolacímu senátu vytýká, že porušil pravidlo 49 odst. 1 a 2 nařízení č. 2868/95. Žalobkyně zejména tvrdí, že odvolací senát měl neprávem za to, že odvolání je přípustné v souladu s pravidlem 49 odst. 1 nařízení č. 2868/95, neboť potvrzení o bankovním převodu provedeném za účelem zaplacení poplatku za odvolání bylo vyhotoveno ve španělštině v rozporu s tím, co stanoví pravidlo 48 odst. 2 nařízení č. 2868/95, podle kterého musí být odvolání podáno v jazyce řízení, ve kterém bylo napadené rozhodnutí vydáno, a sice v projednávané věci v angličtině.

18 OHIM uznává, že odvolací senát porušil pravidlo 49 odst. 1 a 2 nařízení č. 2868/95. Nicméně OHIM tvrdí, že podle zásady práva Evropské unie, nepostačuje nesprávné posouzení, kterého se dopustil odvolací senát, k odůvodnění zrušení napadeného rozhodnutí, neboť tento „nedostatek řízení" nemohl mít „rozhodující vliv" na přípustnost odvolání u odvolacího senátu.

19 Podle OHIM bylo odvolání u odvolacího senátu přípustné z důvodu, že osoba, která podala námitky, předložila dne 21. února 2007 zprávu o odeslání písemnosti faxem dokládající, že odvolání zcela splňující podmínky uvedené v pravidle 48 nařízení č. 2868/95 bylo zasláno dne 8. února 2007. Ačkoliv OHIM nenalezl záznam o přijetí tohoto faxu, podle judikatury [rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2005, Success-Marketing v. OHIM – Chipita (PAN & CO), T-380/02 a T-128/03, Sb. rozh. s. II-1233] může být datum přijetí dokumentu prokázáno zprávou o odeslání písemnosti faxem.

Závěry Tribunálu

20 Nejprve je třeba zkoumat žalobní důvod vycházející z porušení pravidla 49 odst. 1 nařízení č. 2868/95.

21 Z pravidla 49 odst. 1 nařízení č. 2868/95 vyplývá, že nesplňuje-li odvolání zejména podmínky stanovené v článku 59 nařízení č. 40/94 (nyní článek 60 nařízení č. 207/2009), musí jej odvolací senát odmítnout jako nepřípustné, ledaže jsou tyto nedostatky odstraněny před uplynutím lhůty stanovené v tomto naposledy uvedeném článku, a sice lhůty dvou měsíců ode dne doručení napadeného rozhodnutí.

22 Podle článku 59 nařízení č. 40/94 se odvolání podává písemně u OHIM ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení napadeného rozhodnutí a odvolání se považuje za podané až po zaplacení poplatku za odvolání.

23 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z judikatury Tribunálu vyplývá, že i když je podle článku 59 nařízení č. 40/94 odvolání považováno za podané až poté, co byl zaplacen poplatek za podání odvolání, nemůže být pouhý převod odpovídající částky považován za ekvivalent aktu vyžadovaného uvedeným článkem [rozsudek Tribunálu ze dne 31. května 2005, Solo Italia v. OHIM – Nuova Sala (PARMITALIA), T-373/03, Sb. rozh. s. II-1881, bod 58].

24 V projednávané věci měl odvolací senát za to, že ačkoliv OHIM obdržel nedatované odvolání dne 21. února 2007, tj. po uplynutí lhůty pro podání odvolání dne 12. února

2007, zaplacení poplatku za odvolání bankovním převodem „splnilo pro účely přípustnosti úlohu odvolání“, protože bylo provedeno včas a obsahovalo podrobné informace vyžadované pravidlem 48 odst. 1 nařízení č. 2868/95.

25 Odvolací senát tedy nedodržel podmínku týkající se existence odvolání ve smyslu článku 59 nařízení č. 40/94, tak jak je vykládána výše uvedenou judikaturou, a porušil tudíž pravidlo 49 odst. 1 nařízení č. 2868/95.

26 Pokud jde o tvrzení OHIM, podle kterých je toto pochybení, kterého se dopustil odvolací senát, nutné chápat jako nedostatek, který nevede ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť by v případě jeho neexistence nemělo rozhodnutí odlišný obsah, je třeba uvést, že OHIM ve svém vyjádření k žalobě pouze navrhoval zamítnutí žaloby žalobkyně. Až na jednání prohlásil, že navrhuje, aby Tribunál buď žalobu zamítl, nebo napadané rozhodnutí změnil na základě zprávy o odeslání písemnosti faxem, kterou odeslala další účastnice řízení před odvolacím senátem.

27 Pokud musí být toto prohlášení chápáno jako předložení návrhového žádání směřujícího ke změně rozhodnutí, jež bylo předloženo poprvé na jednání, musí být takové návrhového žádání, i nezávisle na jeho případně opožděné povaze, odmítnuto jako nepřípustné. Dtanoví-li čl. 134 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu, že „vedlejší účastník […] může ve svém vyjádření k žalobě […] navrhovat zrušení nebo změnu rozhodnutí odvolacího senátu v bodě, který nebyl uveden v žalobě“, z tohoto ustanovení

a contrario vyplývá, že OHIM nemůže formulovat takové návrhy (rozsudek Soudního dvora ze dne 12. října 2004, Vedial v. OHIM, C-106/03 P, Sb. rozh. s. I-9573, bod 34).

28 V rozsahu, v němž OHIM takovou argumentací vyzývá Tribunál k zamítnutí žaloby a k potvrzení napadeného rozhodnutí, přičemž nahradí jeho odůvodnění, nemůže tato argumentace obstát.

29 Je totiž třeba připomenout, že Tribunál provádí přezkum legality rozhodnutí přijatých odděleními OHIM. Pakliže dospěje k závěru, že takové rozhodnutí, které je před ním napadeno žalobou, je stiženo protiprávností, musí je zrušit. Nemůže žalobu zamítnout a odůvodnění příslušného oddělení OHIM, které napadený akt vydalo, nahradit vlastním odůvodněním [rozsudek Tribunálu ze dne 25. března 2009, Kaul v. OHIM – Bayer (ARCOL), T-402/07, Sb. rozh. s. II-737, bod 49].

30 V projednávané věci již bylo uvedeno, že závěr odvolacího senátu ohledně přípustnosti odvolání, o kterém měl rozhodnout, spočíval výlučně na výpisu bankovního převodu, který pokládal za odvolání. Bylo rovněž uvedeno, že tento závěr učiněný odvolacím senátem v napadeném rozhodnutí byl stižen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení (viz bod 25 výše).

31 Naproti tomu se odvolací senát nikterak neopíral o zprávu o odeslání písemnosti faxem, které se dovolával OHIM v rámci své argumentace. V bodě 9 napadeného rozhodnutí odvolací senát v tomto ohledu pouze uvedl následující:

„Osoba, která podala námitky, tvrdí, že odvolání bylo podáno dne 8. února 2007 před uplynutím stanovené lhůty, a na podporu tohoto argumentu předkládá zprávu o odeslání písemnosti faxem. [OHIM] nicméně nenašel záznam o tomto dokumentu, o němž se má za to, že byl doručen výše uvedeného data."

32 Za těchto podmínek musí být napadené rozhodnutí zrušeno. Popřípadě přísluší odvolacímu senátu, aby posoudil, zda a v jakém rozsahu může mít výše uvedený dokument, jehož se dovolává OHIM v rámci své argumentace, vliv na přípustnost odvolání osoby, která podala námitky, u odvolacího senátu.

33 Ve světle předchozích úvah je třeba prvnímu žalobnímu důvodu žalobkyně vyhovět a na tomto základě napadené rozhodnutí zrušit, aniž je nezbytné přezkoumávat část žalobního důvodu vycházející z porušení pravidla 49 odst. 2 nařízení č. 2868/95 nebo druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

K nákladům řízení

34 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a OHIM neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) (ochranné známky a vzory) ze dne 27. listopadu 2007 (věc R 334/2007-2) týkající se námitkového řízení mezi společností Etra Investigación y Desarrollo, SA, a společností Axis AB se zrušuje.**

2) **OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé společnosti Axis.**

Vilaras Prek Ciucă

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 9. září 2010.

Podpisy.